

VANVELTHOVEN, Louis (Lommel 8 juni 1938). Behaalde na de Grieks-Latijnse humaniora het diploma van regent Nederlands-geschiedenis aan de **Rijksnormaalschool van Lier** (1959) en van licentiaat in de rechten aan de Vrije Universiteit Brussel (1971). Vanvelthoven gaf les in geschiedenis (1959-1977) en recht (1974-1977).

Vanvelthoven hoorde bij de generatie 'jonge turken' binnen de toenmalige Belgische **Socialistische Partij (BSP)**, die de weg voorbereidde naar de op-

Louis Vanvelthoven werd eind 1988 voorzitter van de Vlaamse Raad en voerde de hervormingen naar een moderne parlementaire instelling door. Zijn minimumprogramma van 1991 was een leidraad voor de daaropvolgende staatshervorming.

(DE STANDAARD/HET NIEUWSBLAD: E. PEUSTJENS)

richting van de autonome Vlaamse socialistische partij. Aanhanger van de Doorbraak-gedachte, die de socialistische beweging wilde openstellen voor andere progressieven, vooral uit de **christelijke arbeidersbeweging**, was hij ook voorstander van een opening naar de progressieve vleugel van de V.B. Vanvelthoven oefende talrijke politieke mandaten uit: gemeenteraadslid (vanaf 1965) en burgemeester (vanaf 1989) van Lommel, provincieraadslid (1971-1977), lid van het Europees Parlement (1977-1979), lid van de **Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap** (1977-1980) en volksvertegenwoordiger (vanaf 1977).

Eind 1988 werd Vanvelthoven voorzitter van de **Vlaamse Raad**, na de **staatshervorming** van datzelfde jaar. De bevoegdheden van de Vlaamse Raad werden toen gevoelig uitgebreid en het was nodig de instelling aan dit nieuwe gegeven aan te passen. Bovendien leefde het besef dat een verdere uitbouw van het Vlaamse parlement in het verschiet lag, met in de toekomst de rechtstreekse verkiezing van de Vlaamse volksvertegenwoordigers. Vanvelthoven speelde een belangrijke rol bij de omvorming van de Vlaamse Raad tot een volwaardige parlementaire instelling. Meer personeel, betere omkadering van de politieke fracties, vernieuwingen in het reglement waren daar een uiting van. Maar daarnaast spande Vanvelthoven zich ook in om de Vlaamse Raad als parlement van de Vlamingen bij de bevolking bekend te maken. Onder zijn impuls nam de Vlaamse Raad stelling in communautair gevoelige aangelegenheden. In zijn 11 juli-toespraak van 1991 stelde Vanvelthoven dat de **Vlaamse Regering** een doeltreffend beleid ter beveiliging van het Vlaamse karakter van Vlaams-Brabant moest opzetten. Een jaar later op 20 oktober 1992 pleitte hij bij de opening van het parlementaire jaar voor een wetenschappelijke doorlichting van de problematiek van de financiële transferten van Vlaanderen naar Wallonië.

Op 15 oktober 1991 stelde hij in zijn openingstoespraak een minimumprogramma voor de voltooiing van de staatshervorming aan de Vlaamse Raad voor. Dit minimumprogramma werd door de Raad aangenomen en gold als leidraad bij de onderhandelingen rond de zogenaamde derde fase van de staatshervorming in 1993: rechtstreekse verkiezing van de Vlaamse Raad, een Vlaamse Regering samengesteld volgens het meerderheidsbeginsel, duidelijke afbakening van de bevoegdheden van gemeenschappen, gewesten en federale overheid, splitsing van de provincie Brabant, evenwichtige zetelverdeling voor de samenstelling van het Europees Parlement.

Tijdens zijn voorzitterschap hechtte Vanvelthoven veel belang aan de bescherming en promotie van de Nederlandse taal. Dit kwam onder andere tot uiting in een grote aandacht voor leesbare decreet-teksten. Ook de werking van de Nederlandse

Taalunie werd door Vanvelthoven bevorderd. Zo was hij in 1991 en 1994 initiatiefnemer van twee internationale colloquia over het Nederlands in de Wereld, waar vertegenwoordigers van de Nederlands- en Afrikaanstalige gemeenschappen het woord voerden.

Vanvelthoven nam in januari 1994 ontslag als voorzitter van de Vlaamse Raad, nadat zijn naam werd genoemd bij onregelmatigheden bij een ambtenarenexamen.

LITERATUUR: M. Goossens, *Ontstaan en groei van het Vlaams Parlement, 1970-1995*, 1995.

MARC LE BRUYN